

DE SCHUCHTERE AMADEUS

Klucht in één bedrijf

door

JOOP SPIT

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE SCHUCHTERE AMADEUS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JOOP SPIT** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **4** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

AMADEÜS LIEVEBROER

FRED STERKEMA, vriend van Amadeüs

MEVROUW TE WINKEL, pensionhoudster

JUFFROUW LAURENS, een kamerbewoonster

TONEEL:

Een zeer, zéér eenvoudig „gemeubileerde zitkamer“ in het pension van Mevrouw te Winkel. Er staat o.a. slechts één gemakkelijke stoel. Er is een deur links en een deur rechts en er hangt een telefoontoestel. De kamer is verhuurd aan de heer Amadeüs Lievebroer.

Tijd: Heden op een avond.

De lamp in het midden van de kamer brandt.

Eerste Toneel (AMADEUS - FRED)

(Amadeüs zit op een stoel bij de tafel. Hij is (zo mogelijk) klein van stuk, draagt een ouderwets brilletje, waar hij dikwijls overheen kijkt. Hij spreekt zeer „lijzig" en bovendien door zijn neus. Hij is géén persoonlijkheid. Amadeüs is altijd zeer inschikkelijk, meestal tè inschikkelijk en daardoor, alsmede door zijn steeds aarzelend optreden, wordt hij vaak de dupe. Zijn vriend, Fred Sterkema, zit in de gemakkelijke stoel en trekt behagelijk aan zijn sigaar. Hij is een vlotte en flinke figuur, die weet wat hij wil.)

FRED: Heus Amadeus... jij laat te veel over je lopen. Als jij die chef vanmorgen dadelijk 'n flinke grote mond had gegeven, dan was die meteen in z'n schulp gekropen.

AMADEUS: De een is de ander niet Fred. Ik zou zo graag willen, dat alle mensen beleefd en vriendelijk en eerlijk tegen elkaar waren.

FRED: Je moet niet rekening houden met je wensen, amice, maar met de feiten. Hij had absoluut ongelijk. 't Was helemaal z'n eigen stomme schuld.

AMADEUS: Jawel, jawel, maar ik hád 'm natuurlijk kunnen waarschuwen.

FRED: Tja, als je zo redeneert... Wie weet had ie dan nog wel gevraagd, waar je je mee bemoeide. 'n Week geleden had ie op mij ook wat aan te merken en natuurlijk was dat leeghoofd er toen ook weer naast. Maar ik heb 'm eventjes de waarheid gezegd... *(lacht)* Hij durft me nauwelijks meer aan te kijken. En zo had jij ook moeten doen, Amadeüs. Van je afbijten. En als je dat niet doet... dan leg je 't loodje jô.

AMADEUS *(zucht)*: Tja... misschien heb je wel gelijk, maar... ik ben 'n beetje bang voor 'm.

FRED: Dat had ik allang door en daarom Amadeüs... als ik jou 'n goeie raad mag geven: Je moet meer je persóón laten gelden. Op 'n kalme, besliste toon overwicht afdwingen.

AMADEUS *(zuchtend)*: Tja.. tja... daar moet je eigenlijk 'n natuur voor hebben.

FRED: Niets met natuur te maken. 'n Kwestie van jezelf niet wegcijferen. Heb je even 'n krant voor me? Ik moet even de beursberichten nazien. *(neemt krant aan en vouwt hem open)* Merci! Alle donders, wat is dat licht hier slecht.

AMADEUS: Wil ik je stoel wat naar voren schuiven.

FRED: Nee, laat maar. 't Gaat wel zo'n beetje. *(er wordt geklopt op de deur rechts.)*

AMADEUS: Nja... Binnen.

Tweede Toneel (VORIGEN - MEVROUW TE WINKEL)

MEVROUW TE WINKEL *(op met theeblaadje, waarop twee kopjes thee)*: ...Uw thee, meneer Lievebroer.

AMADEUS: O... erg vriendelijk van u, dat u ook 'n kopje thee hebt meegebracht voor meneer Sterkema.

FRED: Ah... dank u wel mevrouw. *(duikt weer achter zijn courant)*

MEVR. TE WINKEL: Och, dat ging in ene moeite door. Dat brengt de drukte heus niet mee.

AMADEUS: Ja, u weet anders wel wat u te doen hebt, geloof ik.

MEVR. TE WINKEL: Dat ik hard werken moet, meneer Lievebroer, kan me niet schelen, maar 't is bedroevend, dat je dat langzamerhand allemaal voor niets moet doen.

AMADEUS: Hoezo? Ik ben toch altijd erg dankbaar voor al uw goede zorgen.

MEVR. TE WINKEL: Dat weet ik wel meneer, maar daar kan ik niet van eten.

AMADEUS: Bedoelt u dan... dat u niet uitkomt? Gaat u even zitten.

MEVR. TE WINKEL: 't Is dat u dat onderwerp nu toevallig aansnijdt. *(Fred ritselt even met zijn courant)* Maar van die 150 gulden, die u hier betaalt, houd ik werkelijk geen cent over.

AMADEUS (beduusd): O.

MEVR. TE WINKEL: U hebt hier *(breed gebaar)* 'n pracht van 'n zitkamer met een riant uitzicht, dito slaapkamer en verder alles en alles inbegrepen... Volledig pension, uw was, uw verstelwerk, verlichting en verwarming. Ik geef u de verzekering dat u dit nergens hier in de stad kunt krijgen voor dat geld.

AMADEUS: Tja... misschien...

MEVR. TE WINKEL: Nee meneer en om de doodeenvoudige reden, dat geen mens het ervoor doen kan. Alles is zo schreeuwend duur geworden, dat 't niet veel scheelt of ik moet er al geld op gaan toeleggen. *(met haar allerliefste glimlach)* En dat kan toch nooit de bedoeling zijn als je kamers verhuurt... Is 't niet zo?

AMADEUS: Nee, nee... dat kan de bedoeling niet zijn. Dat voel ik wel, maar tja... tja...

MEVR. TE WINKEL: O, ik begrijp wel wat u zeggen wilt... Dat ik acht maanden geleden ook al wat op de prijs heb moeten leggen, maar...

AMADEUS: Was dat niet... vijf maanden geleden, om precies te zijn?

MEVR. TE WINKEL: Nou ja, 'n heel of 'n half jaar geleden, wat maakt dat uit? (*Fred trekt zijn vulpen en streept enkele advertenties aan*). Toen móést 't wel, omdat de huren verhoogd waren. Dat heb ik gewoon doorberekend. Toch niet meer dan billijk zeker.

AMADEUS: Jawel, jawel mevrouw, maar u hebt toen doorberekend over het volle bedrag, dus ook over 't eten en de was en... en... eigenlijk had dat alleen maar over de kamerhuur gemogen.

MEVR. TE WINKEL (*verontwaardigd*): Dat heb ik toch zeker zó maar niet gedaan... Buiten u om. We hebben dat samen besproken en u was 't helemaal met me eens. Dat kunt u nooit ontkennen.

AMADEUS: Nee... nee...

MEVR. TE WINKEL: U denkt toch niet, dat ik 't leuk vind om daar nu weer over te beginnen.

FRED (*achter zijn courant*): Aha!

MEVR. TE WINKEL: Wat zegt u?

FRED: O nee, pardon... Ik zag iets in de krant.

MEVR. TE WINKEL (*weer tot Amadeüs*): U moet goed begrijpen, meneer Lievebroer, dat 't erg genoeg is om in de tegenwoordige tijd als 'n bedelaar te moeten staan schooien om je eerlijke verdiensten bij elkaar te krijgen. Na die huurverhoging zijn de prijzen van alle mogelijke dingen weer ontzettend gestegen. Weet u wat de anthraciet kost op 't ogenblik?

AMADEUS: Gunst nee... Geen idee van.

MEVR. TE WINKEL: Maar liefst 11 gulden 't mud... en nou u weer!

AMADEUS: Dat lijkt wel veel ja, maar 'n mud is toch ook 'n heleboel.

MEVR. TE WINKEL: 'n Mud?... Da's niks. Negen katten gaan er in 'n mud en in uw haard stook ik 'n kit per dag. Dus alleen voor u heb ik al drie mud in de maand nodig... Ruim.

AMADEUS: Maar... maar... maar mevrouw... Ik ben 'r toch dikwijls niet.

MEVR. TE WINKEL: Lieve help meneer... Wat zóu dat. U denkt toch niet, dat ik telkens in 't week-end uw haard laat uitgaan. U zou 'es zien, wat 'n onkosten u dan kreeg aan 't schoonmaken van de kanalen. Nergens waar die zo verstopt van raken als juist van dat elke keer aanmaken.

AMADEUS: Ja... ja... als u 't zo bekijkt.

MEVR. TE WINKEL: Natuurlijk bekijk ik 't zo. Dat is uw haard en daar ben ik misschien nog zuiniger op dan op m'n eigen boeltje.

AMADEUS: Dat is wel te loven in u, maar... wat had u dan gedacht?
(*Fred ritselt hevig en kucht*)

MEVR. TE WINKEL: Nou... eh... ik wou u voorstellen, dat u voortaan zelf uw brandstoffen betaalt. (*Fred kucht nogmaals en nadrukkelijker*)

AMADEUS (*tot Fred*): Wil je misschien 'n dropje Fred. Ik heb er...

FRED (*invallend*): Nee, merci. Alsjeblieft niet.

AMADEUS: O... eh... (*dan weer tot mevrouw te Winkel*) Zelf de brandstoffen zei u... Nou... eh... dat kan me zoveel niet schelen.

MEVR. TE WINKEL (*met een overdreven zucht*): Gelukkig. Dat is voor mij 'n hele zorg minder, want... ziet u... als straks de kolen weer duurder worden, zou 'k me gewoon geen raad weten. (*opstaande*) Dat was dus wat ik op 't hart had.

AMADEUS: O ja... dat wilde ik u nog even vragen... Hoeveel wordt dan nu de pensioenprijs eigenlijk?

MEVR. TE WINKEL (*geschikt*): Nou... die hoef ik dan niet te verhogen.

AMADEUS: O... o... die blijft dus 't zelfde?

MEVR. TE WINKEL (*als voren*): Ja, laten we die dan maar zo laten.

AMADEUS: Maar... maar dan betaal ik toch eigenlijk te veel.

MEVR. TE WINKEL: Te veel? Als u 'es wist hoeveel duurder de ingrediënten voor de was geworden zijn, om nog maar niet te spreken over de prijs van garen, wol, stopnaalden, enfin van alles. En u bent erg sleets. Weet u dat wel?

AMADEUS: Nee...

MEVR. TE WINKEL: Wil ik u m'n laatste electriciteitsrekening 'es laten zien? Daar zou u van schrikken. Nee-ee... de prijs blijft natuurlijk 150 gulden, alles inbegrepen, behalve dan de brandstof. U bent me 'n goeie hoor. Dan zou ik nog veel meer achterop raken.

AMADEUS: Jawel-jawel-jawel, maar tóch zit hier 'n haakje in. Kijkt u 'es, wanneer...

MEVR. TE WINKEL (*invallend; fel*): Meneer Lievebroer... dit valt me verschrikkelijk van u tegen. 'n Pension is geen filantropische instelling.

AMADEUS: Nee-nee-nee. Alleen ik dacht... Enfin, laten we 't dan maar zo afspreken.

MEVR. TE WINKEL (*koel*): Uitstekend meneer. (*dan af deur rechts*)

Derde Toneel (AMADEUS - FRED)

FRED (*zodra de deur dicht is; nijdig*): Wel verdorie!... Wáár hebben we 't nu zojuist over gehad?

AMADEUS: Waar we 't?... Eh... eh... over de chef.

FRED (*ongeduldig*): Ja ook, maar in de eerste plaats ging 't erover, dat jij zou zien wat meer haar op je tanden te krijgen.

AMADEUS: Maar...

FRED (*invallend*): En bom daarboven op, komt die uitzuigster binnen, die verduveld handig weet te praten en je laat je weer flessen.

AMADEUS: Maar ik heb toch gezegd...

FRED: Wat jij gezegd hebt, had niets om 't lijf. Je hebt alleen maar 'n beetje gesparteld. Noem je dit soms 'n pracht van 'n kamer? Eén goeie stoel staat erin, deze. En die is nog van jezelf. Maar de rest. Gewoon 'n gammel boeltje.

AMADEUS: Nou, dat gaat toch nog...

FRED (*opnieuw invallend*): 'n Versleten kleed, verschoten behang, 'n nachtpitje om je ogen voor goed te bederven en dan dat uitzicht...! Recht tegenover 'n garage van begrafenisauto's. Je moet 'r van houden hoor.

AMADEUS: Och, die zie ik niet eens meer.

FRED: Maar goed ook, maar even zo vrolijk noemt zij dat riant. Ze bedoelt zeker, dat je telkens, wanneer je die lijkwagen ziet, in je handen moet wrijven en 't fijn moet vinden, dat ze jou nog niet komen halen.

AMADEUS: Jij maakt er maar wat van zeg.

FRED: En als ik die thee bekijk, dan zal het eten wel naar rato zijn. Dat lijkt wel je reinste slootwater.

AMADEUS: Ja, die is wel wat slap uitgevallen, maar 't eten gaat toch heus wel.

FRED (*spottend*): O gaat dat wel. Heb je er genoeg aan?

AMADEUS: Nu ja, zo nu en dan haal ik wel eens 'n paar croquetjes uit de automaat hier op de hoek. Da's reuze gemakkelijk.

FRED: In de keuken heeft ze zeker 'n kraan voor de soep en voor je portie vlees zal je wel 'n vergrootglas nodig hebben. Je bent stapelgek, dat je je zo hebt laten tuk nemen.

AMADEUS: Of ik me nu zo heb laten tuk nemen...? Alles is immers erg duur geworden.

FRED: Weet ik wel, maar ze kon er best mee uitkomen en ik beloof je... als jij je eigen kolen gaat betalen, dan snoept zij ervan mee.

AMADEUS (*zeer weifelend*): Ik... ik... 'k zou misschien 'n eigen kolenkist kunnen aanschaffen, die ik dan op slot houd.

FRED (*lachend*): Schei uit Amadeüs. Dat durf je haar toch nooit van z'n leven voor te stellen. Nee man, je moet de oplossing anders zoeken. Jij moet nog uitgekookter zijn dan deze vrouw en als de drommel 'n andere kamer nemen.

AMADEUS: Ik moet van jou alles maar veranderen. En 't is de vraag, of 't 'n verbetering zou zijn.

FRED: Nóg veel beter zou voor je zijn, als je zag, dat je 'n vrouw kreeg.

AMADEUS: Nja...

FRED (*lachend*): Nou... heb je niets op 't oog?

AMADEUS: Dat is te zeggen...

FRED (*verrast*): Wát?... Wel verdraaid! Vertel op!

AMADEUS: Ik weet natuurlijk niet, of 't wat worden zal, maar...

FRED (*lachend*): Nou?... Wie is 't?

AMADEUS: Iemand, die hier ook in 't pension woont, juffrouw Laurens.

FRED: Zozo... Enneh... kan je merken, dat zij jou ook 'n beetje mag?

AMADEUS: We groeten mekaar altijd erg vriendelijk.

FRED: Schiet je al mooi op.

AMADEUS: En... ze is hier ook 'n keer even op m'n kamer geweest... toen had ik m'n zakdoek verloren op de trap.

FRED: Kijk 's an.

AMADEUS: M'n letters... A.L. stonden erin. Vandaar zie je.

FRED (*effen*): Dus 't is nog 'n aardig pienter ding ook.

AMADEUS: O ja hoor. En... toen heb ik 'r maar 'n bloemetje gebracht.

FRED: Potverdikkie... Dat was 'n hele stap zeg.

AMADEUS: Je vindt 't toch niet gek?

FRED: Natuurlijk niet, Integendeel. Maar nu wordt 't 'n kwestie van 'n beetje doorzetten, hè.

AMADEUS: Ja... ja, dat zal wel moeten, hè.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto